Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

*[□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ '□□□□□□□'□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

'தோர்ன்கிளிவ் பார்க்'... 'டொன் மில்ஸ்ஸுக்கும் எக்ளின்டனுக்குமிடையில், அண்மையில் அமைந்திருந்த பகுதி. 'ஷாப்பிங் மால்' , பாடசாலை, ப□ங்கா, ந□லகம் எனச் சகல வசதிகளுடன், 'டொராண்டோ டவுண் டவு'னிற்கும் அருகில் அமைந்திருந்த பகுதி. அங்கு□ள்ள தொடர்மாடியொன்றில்தான் அவன் கனடா வந்த நாளிலிருந்து வசித்து வருகின்றான். அவனது மாமா மகனின் 'அபார்ட்மெண்ட்'.

தனிமையான பொழுதுகளதை் தூர்வித் தூர்வி ஆராய்ந்து , பூரியாத காரணங்களுக்கு அர்த்தங்களதை் தேடுவதில் தாகமெடுத்துக் கிடக்கும் மனதின் அலசை்சலில் கழிந்து கொண்டிருந்தன பொழுதுகள் ....

கடசியாகச் சயெ்துகொண்டிருந்த தொழிற்சாலை வலேை 'லயெ்ட் ஓஃப்' ஆனதிலிருந்து கடந்த ஆறு மாதங்களாக 'அனமெ்பிளாய்மனெ்ட்'பில் ஓடிக்கொன்டிருந்தது வாழ்க்கை. கடந்த நான்கு மாதங்களாக மாலை நரேங்களில் அந்தப் 'பார்க்கி'லயேே பரெும்பாலும் அவனது பொழுது போய்க்கொண்டிருந்தது. மாமா மகன் 'போஸ்ட் ஆபிஸ்'இல் வலேை சயெ்து கொண்டிருந்தான். விரவைில் அவனும் திருமணம் சயெ்யவிருக்கிறான். அதற்கும் பிறகு வறேிடம் பார்க்க வணேை்டியதுதான்.

பார்க்கில் நன்கு இருண்டு விட்டதும் அப்படியே படுத்துக் கிடப்பான். விரிந்திருக்கும் ஆகாயத்தில் பரந்து கொட்டிக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்களை, உருமாறிக் கொண்டிருக்கும் நிலவபை் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். பார்க்கில் நடமாட்டம் குறைந்து அமதி□ரணமாகக் கூடிகொன்டிருக்கும்போதும் அவன் படுத்திருக்கும் இடத்தை விட்டு அசயை மாட்டான். இடகை்கிடை 'பட்ரோலி'ற்காக வரும் பொலிஸ்காரும் சற்றுத் தொலவைில் நோட்டம் விட்டுச் சலெ்லும்.

ஆனால் அது பற்றியலெ்லாம் அவன் அலட்டிக்கொள்வதயேிலல்லை. சுற்றிவர அவனசை் சுற்றி நடப்பவகைளபை் பற்றிய நினவைுகளேே ஏதுமற்ற நிலையில் விண்ணையேே வறெித்துப் பார்த்தபடி இருக்கும் கண்கள்... எதபை்பற்றி அவன் சிந்தனை வலை பின்னுகிறதோ? நடந்து விட்ட சம்பவங்களை, நிகழ்வுகளை அசை போடுவதிலா? அல்லது பிரபஞ்சத்துப் பூதிரை அறியும் ஆவலிலா? ச□ழலில் உருவாகி விட்ட அவனது இருப்பபை் பற்றிய தடேலிலா? எதபை் பற்றி அவனது சிந்தனை ம□ழ்கிக் கிடக்கிறதோ?

அங்கு வழக்கமாகப் பொழுதகை் கழிக்க வருபவர்களுக்கோ அவன் பார்க்கில் ஓரங்கமாகவேே மாறி விட்டிருந்தான். அண்ணாந்து வறெித்தபடி சிலயைாக உறநை்துகிடக்கும் அவனை ஓருவித வியப்புடன் , ஆவலுடன் இரசித்தபடி சலெ்வார்கள். இடகை்கிடை சலெ்லும் Go பூகயைிரதங்கள்.. ஓரு கணமும் உறங்காது இரயைும் 'டொன்வலி பார்க்வே' (Don Valley Parkway).. எதபை்பற்றியும் கண்டுகொள்ளாத, பொருட்படுத்தாத ஓருவித மனோநிலையில் .. கனவுலகில் உறநை்தநிலையில்.. தலகை்கு இரு ககைளாலும் மூண்டு கொடுத்தபடி ஓரு காலை மூழங்கால்வரை உயர்த்தி அதன்மலேே் கூறுக்காக மற்றக் காலபை் போட்டபடி ... படுத்திருப்பான். சுட்டறெித்த ச□ரியனும் தொலவைில் தொலநை்து நடெுநரேமாகி விட்டிருக்கும். மலெ்லிய குளிர்காற்று வீ சத்தொடங்கிவிடும்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

அவன் அபார்ட்மெண்ட் திறப்பாகையில் இரவான பனிரண்டதை தாண்டிவிட்டிருக்கும். மாமா மகன் நண்பர்களுடன் கூடித்தான் ஓய்ந்தான் சோபாவில் சாய்ந்தான் கிடப்பான். தின்றான் மூடித்த கோழிக் கால்கள்... அரைகூறை பியருடன் கிளாஸ்கள்.. ஓஃப் பண்ணாத நிலையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் டி.வி. எல்லாவற்றையும் ஓழுங்குபடுத்தி விட்டு, ஓரு பியரைக் கூடித்தான்விட்டு, இருப்பதைக் கொஞ்சம் உள்ளே தள்ளிவிட்டுப் படுக்கையில் நடுநரேம் பாரண்டு கிடப்பான். அப்படியே தூங்கிவிட்டு எழும்பும்போதோ.. மாமா மகன் வலேகைக்குப் போய் நடுநரேமாகி விட்டிருக்கும். பகல் நரேம் பதினொன்றை நரெங்கி விட்டிருக்கும். பிரிட்ஜிக்குள் கிடக்கும் கோழியை ஊறவதைத்தான், இருப்பதை வதைத்தான் ஏதாவதான் ஆக்கி வகைகையில் பொழுதான மனன்றாகிவிடும். அதன்பிறகான பழயைபடி சோபாவில் சாய்ந்தபடி டி.வி.யதை தட்டி விடுவான்.

எப்போதாவதான் அவனுடன் பழகிய சிலர் போன் பண்ணுவார்கள். மற்றும்படி அதே மோனநிலயில் சோபாவில் உறநை்தான் கிடப்பான்.

மாமா மகன் நான்கான் மணிக்குப் பிறகுதான் வருவான். ஆறான் மணிக்கலெல்லாம் இவன் இறங்கி விடுவான் பார்க்கை நோக்கி. பிறகான் வழக்கமான அதே மோனநிலை. அதே கைகளதை் தலகைக்கான் மூண்டான் கொடுத்தபடி, ஓரான் காலை மூழங்கால்வரை உயர்த்தி, அதன்மலே் மறுகாலகை் கூறுக்காகப் போட்டான்... விரிந்தான் கிடக்கும் ஆகாயத்தை, கொட்டிக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்களை வறெித்தாப் பார்த்தபடி .. உறநை்தான் கிடக்கும் அதே மோனநிலை. சுற்றுச் சுழலில் நிகழ்வுகளை... மாற்றங்களை... இயக்கங்களைப் பற்றிய எவ்விதப் பாதிப்புகளுமயேற்ற , ஓரு்வித மோனநிலை. நோக்கத்தை, காரணத்தை அறிந்தாவிட வணே்டும் போலொரான் ஆவலில் நிலதை்தான் வறெித்தான் நிற்கும் பார்வை.

அவ்விதம் மோனநிலயில் உறநை்தான் கிடக்கும் நரேங்களில் அவன் மூகம் பரெும்பாலும் எவ்வித சலனங்களுமயேற்ற நிலயில்தான் இருக்கும். எப்போதாவதான் இருந்திருந்தாவிட்டான் சில வளேகைளில் மலெ்லியதொரான் பூனன்னகை இழயைோடி ஓரான் கணப்பொழுதிலோடியொழியும். எதபை்பற்றி அவன் சிந்தித்தானோ?

அவனுக்கான என்ன நடந்ததான்? வழிமாறி வந்தாவிட்டானா என்ன? சுற்றியிருக்கும் யதார்த்தத்தை, நிகழ்வுகளை அவனால் உணர மூடியவில்லயைா? அல்லதான் அவனாகவே அவற்றிலிருந்தான் விலகியோடுகின்றானா?

இப்படிப்பட்டதொரான் நாளில்தான் அவள் அவனசை் சந்தித்தாள். அவனதான் நிலை, தோற்றம், பார்வை ... அவளுக்கான் அவன் ஓரான் பாதிராகத் தனெ்பட்டான். அவனை ஆரம்பத்தில் ஓரு்வித ஆச்சரியத்தான் பார்த்த அவள் அவனபை் பார்ப்பதற்காகவே தொடர்ந்தான் வரத் தொடங்கினாள்.

சற்றான் தொலவைில் இருந்த அவனை நோக்கத் தொடங்கினாள். அவனோ இதான்பற்றியலெ்லாம் கவனித்ததாகவே தரெியவில்லை. ஆனால் அவனபை் போல் அவளால் நடுநரேம் தங்கி நிற்க மூடியாதான். பார்க்கில் மலெ்ல மலெ்ல சனநடமாட்டம் கூறையைத் தொடங்குகையில் அவளும் பூறப்பட்டான் விடுவாள். போகும்போதான் ஓரு்மூறை கடசைியாக அவனை விழுங்குவதுபோல் பார்த்தான்விட்டுத்தான் சலெ்வாள்.

இவ்விதமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த கணங்களில் இருவரும் மூதன்மூதலாகப் பசேிக் கொண்டதே ஓர் அப்ர்வமான சயெல்தான். ஓரான் தடத்தில் சனெ்றான் கொண்டிருந்த வாழ்வை மாற்றி வதை்தான் விட்ட சந்திப்பான்; தொடக்கம்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

நாவல்: அரசசூனனின் தடேலும், அகலிகையின் காதலும். இந்நாவல் கனடாவிலிருந்து வளிவந்த 'தாயகம்' பத்திரிகையில் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் தொடராக வளிவந்த நாவல். பின்னர் கூமரன் பப்ளிஷர்ஸ் வளியீடாக வந்த 'மண்ணின் கூரல்' தொகுப்பிலும் வளிவந்திருந்தது. இப்பொழுது ஓரு பதிவுக்காக, ஓரு சில திருத்தங்களுடன் 'பதிவுகள்' இணையை இதழில் வளியாகின்றது. -பதிவுகள்

ஆரம்பத்தில் அவனபை் பார்ப்பதுடன் மட்டும் நிறுத்திக்கொன்ட அவளால் நாளடைவில் அவள் மனதினுள் ஏற்பட்ட கூறுகூறுப்பை அடக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. தனிமையில் ஓருவித மனோநிலையில் படுத்துக்கிடக்கும் அவனை விட்டுப் பிரிகையில் முதன் முறையாக ஓருவித தவிப்பை, இழப்பை மனம் உணர்ந்துகொண்டு அடித்துக் கொண்டது. அவனது அந்தத் தனிமையைச் சிறிதளவாவது பகிர்ந்து கொள்ள வணேட்டும்போல் பட்டது. அவனது தலமையிரகை் கோதிவிட்டு ஆறுதல் கூற வணேட்டும் போலிருந்தது. அந்த மனதினுள் அலபையாும் எண்ணங்களுக்குள் குளிக்க வணேட்டும் போலொரு ஆவல்...

ஆரம்பத்தில் சிறு பொறியாக மலர்ந்த அந்தக் கூறுகூறுப்பு விரவிலயேே பெரும் தீயாகச் சறெிந்து படர்ந்தது.

அன்று ஓரு பளெர்ணமி தினம். முழுமதியின் தழுவலில் இரவு மயங்கத் தொடங்கியிருந்த சமயம். அவளால் வழக்கம்போல் போக முடியவில்லை. தனக்குள்ளயேே முடிவு சயெ்தவளாக நடெுநரேோக அவனயைே பார்த்தபடி அவளும் சற்றுத் தொலவைில் தன்னை மறந்த நிலையில் சிந்தனயைில் மூழ்கிக் கிடந்தாள்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□: □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□....

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

பார்க்கில் சனநடமாட்டம் மலெல்ல மலெல்லக் கூறைந்தூ கொண்டிரூந்ததூ. வழக்கமான அதமேனே நிலையில் ஆழ்ந்த பனேனபடி, சுழலூக்கூள் உறைந்தூ விட்டவனாக அவன். மூழூநிலவின் தண்மையான ஒளிசுசிதறல்கள் இதமாகப் பரவிக் கிடந்தன. மனதை நன்கூ ஓரூ நிலையில் நிறூத்தியவளாக மலெல்ல எழூந்தூ அவனரூகே சனெறாள். அவள் வந்ததையோ, அவனரூகே நின்றபடி அவனையே வைத்த கண் வாங்காதூ பார்த்தபடி அவள் நிற்பதையோ அவன் கண்டூ கொள்ளவயேில்லை.

வளெியிலனோ விரிந்தூ பரந்தூ கிடந்ததூ வளெி; பொரூளூம் சக்தியூமாக வியாபித்தூ உயிர்த்தூபிப்பூடன். அவன் உள்ளயேூம் விரிந்தூ பரந்தூ மூபிவற்றூ நீ ண்டூ கிடந்ததூ இன்னூமொரூ வளெி. அவனூக்கூ மட்டூமயேூரிய அந்தரங்கமான இன்னூமொரூ தளம். பூற உலகின் யதார்த்தங்களூக்கூ அப்பாற்பட்ட , உணர்வூகளே யதார்த்தங்களாக மாறிவிட்ட இன்னூமொரூ உலகம். அந்த உலகத்தை ஆக்கிரமித்தநிலையில் இரூப்பதூ .... அவன்தான் ..எக்ஸ்.. எக்ஸ்... அவனதூ பால்யகாலத்தூ நட்பின் விளைவாக உரூவானவன். சூரூண்ட தலையூம், சிரித்த மூகமூம்... கனவூலகில் திரியூம் கண்களூம்....

கிராமத்தின் ஓரூ கோடியில் நீ ண்ட காலமாகப் ப□ட்டிக்கிடந்த 'எஞ்சினியர்' வீ ட்டூ வளவூக்கூள் ஏறிப்பாய்ந்தூ சீ மபை்பழம், விலாட், கறூத்தக்கொழூம்பான் பிடூங்கிக் கவனிப்பாரற்றூக் கிடந்த 'கராஜி'னூள் வதைத்தூச் சூவதைத்ததூ...

வயல் வளெியூம், கூளக்கரையூமாக வளர்ந்தூ படர்ந்த உறவின் இறூக்கம்.....

திடீ ரனெறூ இன்னூமொரூ காட்சி மனவளெியில் விரிந்ததூ. ஆடிப்பாடிச் சிரித்தூ நின்ற எக்சகை் காணவில்லை. அதற்கூப் பதிலாக, மூகம் சோர்ந்தூ, வாடித்தூவண்ட நிலையில் , நம்பிக்கையிழந்தூ, ஓடூங்கிப் பேோய்க் கிடக்கின்ற எக்ஸின் உரூவம்... நீ யூமா? பார்வையில் இயலாமை.. ஏமாற்றப்பட்ட ஓரூவிதமான உணர்வூகள்... இவ்வூலகின் ஓவ்வொரூ தூளியின் மீ தூம் நம்பிக்கையிழந்தூ விட்ட மூகம்... 'நீ யூமா?' ... வதேனை கலந்த உணர்வொன்றின் வளெிப்பாட்டில் அவன் மூகத்தில் மலெ்லிய கோடொன்றூ படர்ந்திரூக்கூம்.

உதடூகளகை் கோணிச் சிலிர்த்தூக்கொள்கிறான். அவ்வளவூதான் ... காலக் கடலூக்கூள் கலந்தூவிட்ட தூளிகளிலொன்றாக, உணர்வூகளாகிவிட்ட உண்மை.....

"எக்ஸ்கிய□ஸ் மீ "

இவன் அசவைதாகக் காணோம். மனோநிலையில் உறைந்தவனாயிரூக்கின்றான்.

"எக்ஸ்கிய□ஸ் மீ "

மீ ண்டூம் சற்றூப் பலமாக அவள் அழகை்கின்றாள். ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிரூந்தூ அரகைூறையாக விழிப்பவனின் கண்களபை் போல் ... அரகைூறையாகத் திறந்த நிலையில் அவனதூ பார்வை அவளை நோக்கி வறெித்தூ நிற்கிறதூ.

அளவான உயரம். மாநிறம். சலேை கட்டியிரூந்தாள். சூரூண்ட க□ந்தலபை் பிடித்திறூக்கிய கொண்டை போட்டிரூந்தாள். மதர்த்தூ, ஓடூங்கி, விரிந்தூ கிடந்த உடல்வாகூ. அவளதூ

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

உடலில் கண்கள் மட்டும் மிகவும் மூக்கியமானதொன்றாக, ஓரூவித சக்தியூடன் மின்னிக் கிடந்தன. இதயத்தைக் கறூபோட்டூ விடூம் கண்கள். ஓரூ வித மரோகத்தூடன் மூகச் சாயல்.

"எக்ஸ்கியூஸ் மீ " மன்றாவதூ மூறையாக அவள் அழதைத்தாள். அவன் மலெல்ல இவ்வூலகூக்கூ வரத் தொடங்கினான். தொடங்கியவன் மீ ண்டூம் அரை வழியில் நின்றூ விட்டான்.

'இவள் யாராகவிரூக்கூம்? ஓரூ காலத்தில் நல்லூர்த் திரூவிழா, சூப்பரூடயை 'டியூசன் கிளா'சனெற்றூ ஓரூத்திக்கூப் பின்னால் அலைந்தூ திரிந்ததூ மனதின் அடியிலிரூந்தூ வளிவந்ததூ. அந்த ஓரூத்தியூடன் எப்பொழூதும் இன்னூமிரண்டூ பணெகள் கூடவே திரிவதும் நினைவில் தரிந்ததூ. அந்த இரண்டூபரேில் யாராவதூ ஓரூத்தியாக இரூக்கூமோ?'

இவளை எங்கயேோ பார்த்ததூ போல் நஞெ்சூ உணர்ந்ததூ. 'எங்கே பார்த்திரூக்கிறோம்... எங்கே?' நஞெ்சிற்கூப் பூரியவில்லை.

"ஆம் ஐ பொதரிங் யூ?" இவ்விதம் கடேட்டாள். ஆனால் இம்மூறை அவனிடமிரூந்தூ எந்தவிதப் பதிலையூம் எதிர்பார்க்கவில்லை. தனக்கூள்ளாகவே ஏதோ மூடிவூ சயெ்தவளாக அவனரூகில் அமர்ந்தாள்.

அவளதூ அரூகாமயில் அவள் உடலிலிரூந்தூ வீ சிய நறூமணத்தை அவனால் உணர மூடிந்ததூ. இம்மூறை ஏதாவதூ அவளூக்கூப் பதில் கறூற விரூம்பினான். மூடிவூ சயெவதற்கிடையில் களேவி ஓன்றிற்கூப் பதில் கறூவணேடிய கால அவகாசத்தைத் தாண்டிவிட்டதாக உணர்ந்தான். மளெனமாயிரூந்தான். அவளூக்கூப் பதிலிறூக்க வணேடியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தவனாக ஏதாவதூ அவளூடன் கதகை்க வணேடூம்போல் பட்டதூ. அதே சமயம் இதூவரோர் மூக்கியமான நிகழ்வல்ல என்றூம் பட்டதூ. தொடர்ந்தூ பசோமலிரூந்தான். இதற்கூள் அவளோ அவனை நன்கூ விளங்கியவள் போல் எண்ணி அவனயைே நோக்கி நின்றாள்.

இப்படித்தான் அவர்களதூ உறவின் மூதல் இழை பின்னப்பட்டதூ. அன்றிலிரூந்தூ வளரத் தொடங்கிய உறவின் வளர்ச்சி இரூவரையூம் மலேூம் நரெூங்கிய நிலகை்கூத் தள்ளி விட்டதூ.

அவளூம் அவனதூ 'அபார்ட்மனெட்'டிற்கூ அரூகிலிரூந்த தொடர்மாடியொன்றில்தான் , தனியறை 'அபார்ட்மனெட்' ஓன்றில் தனியாக வசித்திரூந்தாள். 'டவூண்டவூன்' வங்கியொன்றில் வலேை சயெ்தூ கொண்டிரூந்தாள். 'பார்க்கூம்' , 'அபார்டமென்ட்'டூமாய் இரூந்த அவனின் வாழ்விலூமோர் மாற்றம்.

வழக்கமாக நீ ண்ட நரேமாக 'பார்க்கில்' படூத்திரூப்பவன் நன்கூ இரூண்டதும் அவளூடன் கூடவே அவளதூ 'அபார்டமென்ட்'டூக்கூச் சலெ்லத் தொடங்கினான். இரவூ நடெூநரேமாக அங்கயேே அவளூடன் தங்கியிரூப்பான். இடகை்கிடை டீ அல்லதூ 'கோப்பி' அரூந்தியபடி, வீ டியோவில் ஏதாவதூ படம் பார்ப்பார்கள். அல்லதூ சதூரங்கம் விளையாடூவார்கள். அல்லதூ ஏதாவதொரூ விடயத்தபை் பற்றி உரயைாடிக்கொள்வார்கள். ஆனாலூம், பரெூம்பாலூம் அவர்களூக்கிடயைில் நடபைறெூம் உரயைாடல்கள் கூறவைாகவே இரூந்தன. இரூவரூக்கூமே உரயைாடல்களின் தவேை மிக அவசியமாகப் படவில்லை. அவன் அமதியாக, உறநை்தவனாக , சதூரங்கம் விளையாடூம்போதூம் சரி,

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

வீ டியோ பார்க்கும்போதும் சரி, அவள் அவனது மனவோட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டதாக எண்ணிக்கொண்டாள். ஆனால் அவனைப் பற்றி எண்ணுகிற அளவுக்கு அவன் அவளைப் பற்றி எண்ணுகிறானா என்றால்..... ஆனால் அவளது நெருக்கத்தின் தூண்டுதலில், உபசரிப்பில் மனம் ஓர்விதமான இதமான அணைப்பை, தண்மையினை உணர்ந்தது. இனம் புரியாத ஓரு விதமான அமதி கலந்த உணர்வு இடைக்கிடையே நெஞ்சில் தலை காட்டியது.

இந்தவிதமான இதமான ஒத்தடம் கொடுக்கும் உணர்வலைகளை ஏற்படுத்துவது எது? அவளது அழகான உடல் சிழிப்பா? இல்லை, அந்தப் பூவுடலை இயக்கும் அந்தக் கண்களினூடு வளிப்படுகிறதே ஓர்விதமான அமானுசியமான உணர்வலைகள்.. அந்த உணர்வலைகளா? .. எது? வறெும் அடிப்படதை் தூண்டுக்கைகளினால் ஆன அவளது உடலின் சக்தியா? கண்களினூடு வளிப்படும் அந்த உணர்வுகளின் வலிமையா? எது எதனை ஆட்டிப் படதை்து வருகின்றது? அந்த உணர்வுகள் ஆக்கப்பட்ட அடிப்படை எதுவோ? இருப்பின் உண்மை.. நறேி்று இல்லாத இடத்தில் , நாளை இல்லாத இடத்தில், இன்று இவன் இருக்கின்றானனென்றால், விசித்திரமான உணர்வுகள்.... விசித்திரமான உள்வளெி, புறவளெித் தளங்கள்.... பல்வறேு பரிமாணங்களுக்குள் பிரகாசிக்கும் யதார்த்த உலகு...

அதே சமயம் அவள் மிக மிக அழகாகவும் பாடுவாள். பாரதியின் 'மனதிலுறுதி வணே்டும்', 'தூண்டிற் புழுவினபை் போல்' பாடல்களை மிகவும் இனிமயைாக, இதயத்தை உருக்கும் வகையில் பாடவும் சயெ்வாள்.

'தூண்டிற் புழுவினபை் போல் வளெியே
சுடர் விளக்கினபை் போல்
நீ ண்ட பொழுதாக எனது
நஞெ்சம் துடித்ததடீ .
கூண்டுக் கிளியினபை் போல்
தனிமை கொண்டு மிகவும்
நொந்தனே்'

அவள் பாடும்போது உண்மையாகவே, உருகி உருகிப் பாடுவதுபோல் அவன் உணர்ந்தான். அந்த அதிர்வுகள் வளெியில் பரப்பிய இனிமயைான தொனி நஞெ்சதை் தடவிச் சலெ்கையில், அப்படியே மோனித்த நிலையில் மூழ்கிக் கிடப்பான்.

'அவள் யார்? எங்கிருந்து வந்தாள்? ' இது பற்றியலெ்லாம் அவன் கடே்கவில்லை. அவளும் அவன் பூர்வாசிரமத்தபை் புரிந்து கொள்வதற்கு முயலவில்லை. இருவருமே இருவரதும் நிகழ்கால இருப்புகளை அப்படி அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டதுடன் திருப்தியுற்றவர்களாகத் தரிந்தார்கள்.

சில வளேைகளில் அவளுடன் சதுரங்கம் ஆடிக்கொண்டிருப்பான். அல்லது வீ டியோ பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். இடையில் திடீ ரனெ வறெித்தவனாக உறநை்து விடுவான். அச்சமயங்களிலலெ்லாம் அவனுக்கு மட்டுமயேுரிய அந்த இன்னுமொரு சித்திரமாக உறநை்து கிடப்பான்.

அவனோ ... உள்ளே இன்னுமொரு உலகம் மலெ்ல மலெ்ல விரிந்துகொன்டே சலெ்கையில், எக்ஸின் வாடிச் சோர்ந்து தொய்ந்துவிட்ட முகம் நம்பிக்கையிழந்து

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

இயலாமையில் வந்தே கிடக்கும். கடவே ஓரு விதமான சக்திமிக்க தொனியில் கூரலொன்று பிறந்தே பொசிந்தே பரவிச் சலெல்லும்.

நாவல்: அரூச்சுனனின் தடேலும், அகலிகையின் காதலும். இந்நாவல் கனடாவிலிருந்தே வளிவந்த 'தாயகம்' பத்திரிகையில் தொண்ணுறுகளின் ஆரம்பத்தில் தொடராக வளிவந்த நாவல். பின்னர் கும்மரன் பப்ளிஷர்ஸ் வளியீ டாக வந்த 'மண்ணின் கூரல்' தொகுப்பிலும் வளிவந்திருந்தது. இப்பொழுதே ஓரு பதிவுக்காக, ஓரு சில திருத்தங்களுடன் 'பதிவுகள்' இணையை இதழில் வளியாகின்றது. -பதிவுகள்

'இன்பமும் , துன்பமும், வறெ்றியும், தோல்வியும், , இலாபமும், நட்டமும் உன்னதை் தீ ண்டாமலிருகட்டும். ஆயுதம் தரித்தே விடு! யுத்தத்திற்கு தயாராகிவிடு. பூனிதமான யுத்தம். தீ மயான உணர்வுகள் உன்னதை் தீ ண்டிட ஓரு பாதும் விட்டிடாதே. நானே இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆணிவரே். எல்லா உயிரினங்களும் உருவாகக் காரணமான வித்தே நானே! சித்தும் அசித்தும் உயிரும் சடமும் நானின்றி வறேில்லை அறிவாய். அளவற்ற எனதே தயெ்வீ க சக்தியினால் , பராக்கிரமத்தால் இப்பிஞ்சத்தை தாங்கி வருகின்றனே். ஆக என் வாக்கை நீ கடே்பாய். மிக அதிகமான சிந்தனையால் உனக்கனெ்ன இலாபம்? தளர்வை ஒழிப்பாய். வீ று கொண்டழெுவாய். கடமையைச் சயெ்வாய். பலனை என்னிடமே விட்டுவிடுவாய். பின்னுமனே் தயக்கம்... தளர்வு... என்னிலயேே கரூத்தை ஓரும்மித்தே வதை்தே விடு. பந்தபாசங்களகை் களைந்தே விடு. எனக்காக சயெற்படுவதொன்றே உனதே இயக்கமாக இருக்கட்டும். சோர்வகற்றி எழுந்தே விடு. எழுந்தே விடு.'

அந்தக் கூரலின் வலிமை, உறுதி, கம்பீ ரம் நஞ்சகை் கட்டிப் பாேட்டுவிடும்படியான சக்தி... மறுபுறமோ.. எக்ஸின் இயலாமை கலந்த உருவம்... வாடிய, வதங்கிய, ஓடுங்கிய உருவம்.

மீ ண்டும் பூற உலகின் யதார்த்தத்தை் தரிசிக்கயிலோ மனதே கிடந்தே தூடித்தே நிற்கும். நடந்தே விட்ட நிகழ்வுகளுக்குக் காரணம் தடேித் தடேி அலுத்தூச் சோர்ந்தே கிடக்கும் நஞ்சினை அவளதே இனிய கூரல் இதமாகத் தடவிக்கொடுக்கும்.

'எங்கிருந்தே வருகுதோ? ஓலி
யாவர் சயெ்குவதோ? அடி தோழி!
குன்றினின்றும் வருகுவதோ? மரக்
கொம்பினின்றும் வருகுவதோ? வளெி
மன்றினின்றும் வருகுவதோ? என்றன்
மதி மருண்டிடச் சயெ்குதடீ '

இந்தத் தழுவலில், இதத்தில், தண்மயில் நிம்மதி நாடியவனாக இருப்பவனின் தலை மூடியை மலெ்ல அவள் கோதி விடுவாள்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□: □□□□ □□□□

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

மறே்கு வானம் சிவந்து கிடந்தது. அரவணபை்பில் கதிரை மறை்விட்ட ஆனந்தத்தில் வளிெப்பட்ட அடிவானப் பணெ்ணின் நாணச் சிரிப்பு.... வழக்கம்போல் பார்க்கின் ஓர் ஓரத்தே வழக்கமான அவனிரு்ப்பு; மறோனித்த நிலை. அன்று வழமகை்கு மாறாகக் காலநிலை சிறிது சறை்டாகவிரு்ந்தது. 'பார்க்' ஓரே கலகலப்பாக, உயிர்த்துடி்ப்புடன் இயங்்கியபடி , டொராண்டோ நகரின் பல்லின மக்கள் கலாச்சாரத்தபை் பிரதிபலித்தபடி விளங்்கியது. சீனக்கூடமு்பமொன்று அவனகை் கடந்து சனெ்றது. கயைில் பலறை்ன் வதை்திரு்ந்த சீனக்கூழந்தை அவனபை் பார்த்துக் கயைசதை்து மறு்வலித்தது. மறோனித்திரு்ந்த நிலயைிலு்ம் அவனால் அந்தக் கூழந்தயைின் பார்வயைை, சிரிப்பினை உணரமு்டிந்தது. பதிலு்க்கு இலசோகச் சிரித்தபடி கயைசதை்தான். இதற்்கிடயைில் இவர்களிரு்வரு்க்கு்மிடயைில் நிகழ்ந்துவிட்ட கணநரே உறவினை அவதானித்து விட்ட தாய் இவனபை் பார்த்து தாய்மகை்கு்ரிய ஓரு்வித பரெ்மிதத்து்டன் பு்ன்னகதை்தாள். கூழந்தயைை ஏதரோ அன்்பாக அழதை்து்த் தறை்்க்கிக் கொஞ்்சி உச்்சி மறோந்தாள். நாடு்கள், கலாச்்சாரங்்கள் வறே்ு வறோகவிரு்ந்தபறோதிலு்ம் அடிப்்படபை் பண்்பு்களில் மனிதர்்கள் பரெ்ம்்பாலு்ம் ஒன்்றாகத்்தான் சயெற்்படு்்கின்்றார்்ர்்கள். தன் கூழந்்தமைலே் அளவில்்லாப் பாசத்்தை வதை்திரு்க்கிறாள் இந்்தத்்தாய். தன் கூழந்்தகை்கு்க் கிடதை்்த பரெ்மயைில் பறை்ரித்்து விடு்கிறாள். கூழந்்தயைை உச்்சி மறோந்்த விதத்்தில் அதன் அளவினை உணரமு்டிந்்தது.

இன்்னு்ம் அவளகை் காணவில்்லை. அவனு்க்கு்த் திடீ்ரனெ்று்ம் மாமா மகனின் ஞாபகம் வந்்தது. கொஞ்்ச நாட்்களாகவே இரு்வரு்க்கு்மிடயைில் பிளவு்ம் ஒன்்று்ம் அதிகரித்்து்ம் வரு்வதாகப்்பட்்டது. இவன் வாடகை கொடு்்க்கின்்றான். 'கு்ரோசரி' வாங்்கிப் பறோடு்கிறான். பரெ்ம்்பாலு்ம் வீ்ட்்டு்ம் வலேகைள், சமயைல் எல்்லாம் இவன்்தான். இரு்ந்்தும் நாளு்க்கு்ம் நாள் பிளவு்ம் அதிகரித்்தபடியயைிரு்ந்்தது. அவனது்ம் மனவை விரவைில் வரவிரு்க்கிறாள். அதற்்கு்ம் மு்தற்்படியாக அவனை அங்்கிரு்ந்்து்ம் அகற்்று்வதற்்கான சயெல்்மு்றகைளின் மு்தற்்படியாக மாமா மகனின் நடவடிக்்ககைளிரு்க்கலாம்.

மாமா மகனின் நடவடிக்்ககைள் இவனு்க்கு்ச் சிரிப்்பதை் தந்்தன. எவ்்வளவு்ம் 'சீ்ப்்பா'க இவனை அவன் எடை பறோட்்டிரு்க்கிறான். ஆனால் இத்்தனகை்கு்ம் காசு்ம் சலெவழித்்து்ம், தலை மாற்்றி, விசா கு்த்்தி, யாரு்மே வராத 'ரூ்ட்்' ஒன்்றகை் கண்்டு்பிடித்்து்ம் இவனகை்

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

கனடாவுக்குக் □ட்டி வந்ததே மாமா மகன்தான். வந்த கடனை ஒரு மாதிரி அண்மையில்தான் இவன் முடித்திருந்தான்.

இந்நிலையில் மாமா மகன் தவேயைற்று இவனுடன் மரணப்படத்தவேயையில்லை. ஒரு வளேை இவனபை் பரோகச் சொல்லுவதை அவனது உள்மனம் விரும்பாமலிருக்கலாம். யதார்த்தத்தில் இவன் பரோக வணேய்ிய நிலை. இருவகையான பரோக்குகள□க்குள் சிக்கியதால் உருவான காரணமற்ற வறெுப்பின் விளவைாகவிருக்கலாம். மாமா மகனின் அன்றயை நடவடிக்கைகள்.

ஆனால் அன்று காலை நிகழ்ந்துவிட்ட மரோதல் வழமகை்கு மாறாக சிறிது காரமாகவிருந்தது. வழமகை்கு மாறாக இவனும் நரேத்துடனயேே எழுந்து விட்டான். நித்திரை வரமாட்டனேனென்று மரணப்பட்ட பிடித்தது. எழுந்து முகம் கழுவி, கரோப்பி பரோட்டபடி சரோபாவில் நாய்ந்தபடி, டி.வி.யை 'ஆன்' பண்ணினான். டி.வி. மாமா மகனது 'சொனி'. அண்மையில் வாங்கியிருந்தான். சிறிது நரேம் 'கொன்வடே்டரை' மாற்றி மாற்றி இயக்கியவன் கடசையில் சி.பி.சி.யில் விட்டான். இது மாமா மகனுக்கு ஒரு வித ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது பரோலும். வாங்கிய புது டி.வி.யை இவன் பழுதாக்குவதாக அவன் எண்ணியிருக்கலாம். ஆனால் நரேடியாக 'டி'வி'யபை் பரோடாதே என்று க□ற மாடியாதே. நாகரிகத்துக்கு இழுக்காக அவன் கருதியிருக்கலாம். மரோதல் வறேு வழியில் உருவானது.

மாமா மகனுக்குக் கரோபம் வந்தால் ஆங்கிலத்தில்தான் பசேுவான். சரியரோ, பிழையரோ என்பதல்ல முக்கியம். ஆங்கிலத்தில் திட்டுவது தமிழில் திட்டுவதவைிட நாகரிகமானதாக அவன் எண்ணியிருந்தான்.

கரோப்பி பரோட்டபடி இவனுக்கருகில் வந்தமர்ந்தவன் 'கொன்வடே்டரை' வாங்கி டி.வி.சத்தத்தகை் கூறதை்தான். அதில் தன் மனநிலையினகை் காட்டினான்.

"வாட் இஸ் இன் யுவர் ஹடெ்?" மாமா மகன் எப்பொழுதும் இப்படித்தான் திடீ ரனெ , மூறபை்பாகத் தாக்குதலை ஆரம்பிப்பான்.

'தலகை்குள் ம□ளை' என்று க□றலாமனெ்று இவனுக்குப் பட்டது. பசோமலிருந்தான். மாமா மகன் தொடர்ந்தான்.

"தீ ஸ் டயே்ஸ் யு பிகம் சரோ லஸேி... ய□ ஹாவ் டு பி மரோ் அக்டிவ். மரோ் எனர்ஜடிக். மரோ் சியர்ஃபுல். மரோ் ரஸெ்பான்சிபிள். மரோ் பொசிடிவ்"

இவனுக்கு உள்ளுக்குள் சிரிப்பு பொத்துக்கொண்டு வந்தது. வந்த சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டான். சிரிப்பு மாமா மகனின் கரோபத்தை மலேும் அதிகமாகக் கிளறிவிடும்.

இத்தனகை்கும் இவன் சமயைல், வீ ட்டு வலேகைள், 'ஷொப்பிங்' என்று எல்லாவற்றயைும் சயெ்கின்றான். இவன் 'லஸேி'யாம். திடீ ரனெ்று அச்சமயம் ஐன்ஸ்டீ னின் சார்பியல் தத்துவம் ஞாபகம் □ட இவனுக்கு வந்தது. இப்பிரபஞ்சத்தில் நிகழும் யாவுமே சார்பானவை. ஒருவளேை மாமா மகனின் அர்த்தத்தில், சார்பில் 'லஸேி'யாகவிருக்கலாம்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

இவன் தொடர்ந்தும் மௌனமாகவிருந்தான். மாமா மகனின் கோபம் எல்லை கடந்தது. 'கொன்வடேட்ரை' இழுத்தும் அமுக்கி டி.வி.யை ஓஃப் பண்ணினான். இப்பொழுதும் தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்தும் பேசினான்.

"டும் யும் திங் ஐ ஆம் அ ஸ்டுபிட், நான் பேசிக் கொண்டே போறன் உன்ரை வாயிலை என்ன கொழுக்கட்டையோ?"

மாமா மகன் கொழுக்கட்டை என்றும் சொன்னதும் அச்சமயம் இவனுக்கும் பீறிட்டுக்கொண்டு சிரிப்பும் வந்தது. கொழுக்கட்டை என்ற சொல் சோமசுந்தரப் புலவரின் 'ஆடிப்பிறப்புக்கும் நாளை விடுதலை. ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே! .. கழும் பனங்கட்டி, கொழுக்கட்டை தின்னலாம்..' என்னும் பாடலை நினைவூக்குக்கொண்டு வந்தது. இதுதான் அவன் சிரிப்புக்குக் காரணம். அதும் இவனதும் சிரிப்பும் மாமா மகனின் ஆத்திரத்தை மேலும் அதிகமாக்கியதும். தொடர்ந்த சொற்களில் மரியாதை பறந்தது.

"என்னடா சிரிப்பு ... வாட் த ஹெல் யு ஆர் திங்கிங்.. சிரிப்பனென்னடா சிரிப்பு.. சீரியஸா நானிங்கை கதைக்கிறன்.. நீ என்னடாவனென்றால்..."

'சோமசுந்தரப் புலவரின் ஆடிப்பிறப்பிற்கும் நாளை விடுதலை பாட்டும் ஞாபகம் வந்ததும் நீ கொழுக்கட்டை என்றும் சொன்னபோதும்' இவ்விதம் கூறலாமாவனென்றும் பட்டது. எப்படிக் கூறுவது? இப்படித்தான் இருந்தாற்போலிருந்தும் எதிர்பாராத சமயங்களில் ஓரும் சிறும் நினைவும், சொல், காட்சி, நஞ்சின் ஆழ்மனத்தே பதிந்துள்ள நினைவுப் படிக்கத்திலிருந்தும் ஓரும் சில நிகழ்வுகளின் பதிவுகளை, எந்தச் சமயத்தில் அத்தகைய உணர்வுகள் தோன்றக்கூடாதோ அந்தச் சமயத்தில் அவற்றதை தோன்ற வதைத்தும் ஓருவித இக்கட்டான நிலமையினை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

மாமா மகனின் வாயில் வந்த கொழுக்கட்டை சோமசுந்தரப் புலவரின் 'ஆடிப்பிறப்பிற்கும் நாளை விடுதலை' பாடலை இவனுக்கும் நினைவுபடுத்திச் சிரிப்பை உண்டாக்கிவிட்டதும் கூட இத்தகையதொரும் விதமான நிலமைதைான்.

தொடர்ந்தும் பேசிய மாமா மகனின் சொற்கள் தமிழிலயேே வெளிவந்தன. அதற்குக் காரணமும் இருந்ததும். "வட் த பிளடி ஹெல்', 'யு சன் ஓ1ப் அ கன்' இவ்விதமாக சிறும் சிறும் வசனங்களாகப் பேசும் போதெல்லாம் சரளமாக வரும் ஆங்கில வார்த்தைப் பிரயோகம் தொடர்ந்தும் சிறிதும் நேரம் கூடுதலாக வார்த்தைகளைப் பாவித்தும் பேசே வணேடிய சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் சரளமாக வருவதற்குத் தயங்கி நிற்கும். கோபம் அதிகரித்தும் இவ்விதம் பேசே வணேடிய சந்தர்ப்பங்களிலயேே 'யு... யு... பிளடி' என்பன போன்ற வார்த்தைகளுக்கும் மேல் வராத நிலையில் திக்கும்மாக்காடுவான். தனதும் இந்தப் பலவீனத்தை அவன் உணர்ந்திருந்தான். இதனால் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில்தான் அவன் தமிழிலயேே பேசுவான். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில்தான் தாய் மொழியின் அருமையைே அவனுக்குத் தெரிய வருவதுண்டு.

'ஏதோ இந்தா பார் ... வெட்டிப் பிடுங்கிறன் என்றுதானே போனனீங்கள். ... என்னடா வெட்டிக் கிழிச்சியள்... உங்கட மூஞ்சிக்கும் உங்களுக்கலெல்லாம் ஓரும் இயக்கம்... போராட்டம்... விடுதலை... ' மூதன் மூறையாக இவனதும் நஞ்சின் ஓரும் கோடியில் சுரீரனென்றும் ஓருவித வலியின் பாதிப்பும். மாமா மகன் தொடர்ந்தும் பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன்
Saturday, 19 August 2017 13:44 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

"போதாதற்கு ஊரிலை கூட்டிக் கொண்டு போனவனுக்கே மண்டையிலை வசைச்சனீ ங்கள்... உங்களையெல்லாம் ..." உணர்ச்சி வசப்பட்டவனாகப் பல்லை நறநறவெண்டு நறுவிக்கொண்ட மாமா மகன் தொடர்ந்தான்.

"இன்றைக்கு மண்டையிலை போட்டவவன்ரை சொந்தங்கள் தேடி அலஞ்சபடி.. நீ ங்களெல்லாம் ஏன்தான் இருந்து கிடந்து கழுத்தறிக்கிறீ ங்களோ"

மாமா மகன் மலேசியா பேசிக்கொண்டே போனான். ஆனால் இவனோ... காதுகள் கேட்கும் சக்தியை இழந்து விட்டன. சோபாவில் அப்படியே உறைந்துபோய் விட்டான். மனோதத்துவ் மழ்கி விட்ட நிலை. காதுகளில் மாமா மகனின் சொற்களுக்குப் பதில்....

'நீ ய□மா? நீ யுமா?' வாடி வதங்கித் துவண்டு வெந்து கிடந்த அந்த மலெல்லிய உருவம்... உரோமம் மண்டிக் கிடந்த முகம்..

சிலையாக, துறவியபை்போல் மனோனித்து உறைந்துவிட்ட இவனது நிலமைை... மாமா மகன் தான் எல்லை மீ றிப் போய் விட்டதை உணர்ந்தான். இவனது உறைந்தபோக்கு ஒருவித கலக்கத்தை அவனுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். இவ்னது தோள்களைை் பற்றிச் சிறிது பலமாகக் குலுக்கினான். இவன் மலெல நனவுலகிற்கு வந்தான்.

"ஐ ஆம் சாரிடா" மாமா மகன் வலேகைக்குப் போய் விட்டான்.

இவன் சிறிது வதேனபை் பட்டான். அண்மகைாலமாகவே அவளது உறவின் வளர்ச்சி அவனிதயத்தில் பழுையபடி மலெல்லிய உணர்வலகைளசை் சிறிது ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஓரளவுக்கு அவனது உறைந்த் நிலையைசை் சிறிது நகெிழ்த்தியிருந்தது. அதன் விளைவாக சிறிதளவு வதேனபை்பட, சிரிக்க, உருக, இரசிக்க, மனோகிக்கக் கூடிய அளவுக்கு நகெிழ்ந்திருந்தான். அதன் விளைவுதான் அவன் வதேனகைக்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

"ஹாய்.."

இதயத்தசை் சுண்டியிழுத்த இனிமயைான குரல். இவன் எதிரில் அவள்.

'டனெிம் பான்ற்ஸ்' போட்டிருந்தாள். நீ லக் கோடுகளிட்ட வளெ்ளை 'டீ சரே்ட்'டும் , 'லதெர் ஜாக்கற்'றும் அணிந்திருந்தாள். இறுக்கமான உடகை்குள் உடல் வளவைுகள், பார்ப்பரோரை மனோகிக்க நின்றிருந்தாள். கூந்தலை இரண்டாகப் பின்னி, பொட்டு வதை்திருந்தாள். கண்கள் மின்ன, மனோகனச் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்தபடி நின்றிருந்தாள்.

[தொடரும்]

ngiri2704@rogers.com